

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014, declarat de avocatul Mariana Kușnir, în numele inculpatului

Sturza Veaceslav Andrei, născut la 25 octombrie 1969, originar și locuitor al s. Mihailovca, r-nul Cimișlia, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>16 mai – 12 decembrie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>14 martie – 24 aprilie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>26 iunie – 07 octombrie 2014.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 12 decembrie 2013, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Sturza Veaceslav a fost condamnat în baza art. 324 alin. (1), 79 Cod penal la 3 ani închisoare, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activitate în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea, a fost suspendată pe un termen de probă de 2 ani.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Antoci Ghenadie, dar în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Sturza V., fiind colaborator al MAI RM, în cadrul IP Cimișlia în virtutea prevederilor art. 123 al. (2) Cod penal, fiind

persoană publică, avînd în atribuțiile de serviciu permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat în conformitate cu fișa de post privind obligațiunile funcționale, de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, să fie obiectiv și imparțial, avînd obligații în vederea soluționării materialelor repartizate spre examinare, iar în conformitate cu Legea cu privire la combaterea corupției nr. 90- XVI din 25.04.2008, acceptînd benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și de alte interese decît cele de serviciu, contrar obligațiilor și restricțiilor impuse de funcția deținută, a comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe: la 29 martie 2013, conform planului măsurilor operativ - profilactice din 27.03.2013, aprobat de Șeful IP Cimișlia, inculpatul, șef de post al s. Mihailovca, fiind în grup cu Antoci G., ofițer de investigație al Biroului zonal al Poliției criminale și Moraru V., în privința căruia dosarul a fost disjungat în procedură separată, aflîndu- se în s. Mihailovca, r-nul Cimișlia în scopul verificării respectării prevederilor Regulamentului circulației rutiere au stopat autoturismul de model „Mercedes Vito”, condus de Ion Leordă. În urma controlului inspectorii de poliție au constatat că I. Leordă, conducea mijlocul de transport în lipsa permisului de conducere și că era în stare de ebrietate. Astfel, au fost demarate acțiuni de control pe marginea celor constatate, materialele fiind distribuite spre examinare inculpatului. În continuare inculpatul l-a condus pe I. Leordă la IP Cimișlia, unde nu i-a întocmit proces verbal contravențional, dar l-a supus testului de alcoolemie, iar ulterior i-a permis să plece fără a întocmi careva acte. La data de 30.03.2013 I. Leordă, fiind invitat de către Moraru V., în privința căruia dosarul a fost disjungat, la postul de poliție din s. Mihailovca, unde repetat i-a comunicat că are influență asupra colegului său Sturza V. și poate să intervină pe lîngă acesta, pentru a nu documenta contravenția prin care a fost stabilit că acesta nu avea permis de conducere și conducea în stare de ebrietate. La 31 martie 2013, I. Leordă, fiind invitat de Moraru V., în apropierea barului „Victoria” din s. Mihailovca, r-nul Cimișlia, i-a transmis lui Moraru V., în privința căruia dosarul a fost disjungat, 5000 lei preinși, pentru a interveni pe lîngă inculpat, că acesta să nu documenteze contravențiile, prin care a fost stabilit că I. Leordă nu avea permis de conducere și conducea în stare de ebrietate. Tot atunci, inculpatul, fiind invitat de Moraru V. în s. Mihailovca, r-nul Cimișlia, în apropierea barului „Victoria”, a acceptat suma de 5000 lei primită de la I. Leordă, pentru a face acțiuni contrar obligațiunilor sale de serviciu și anume a nu documenta contravențiile specificate, pretinse a fi comise de către I. Leordă.

Instanța a reținut că, inculpatul a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și a conchis că fapta inculpatului urmează a fi încadrată în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, ca corupere pasivă, adică pretinderea și acceptarea, prin mijlocitor, de către o persoană publică de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, deoarece în ședința judiciară s-a constatat, că inculpatul fiind persoană publică, a

pretins și a acceptat mijloacele bănești primite de la I. Leordă în sumă de 5000 lei pentru a face acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu și anume a nu documenta contravențiile, pretinse a fi comise de către I. Leordă.

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare că inculpatul anterior nu a fost atras la răspundere penală, prezența copiilor minori în familia lui și caracteristica pozitivă a ultimului, că el a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer.

Instanța a recunoscut drept circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate, iar contribuirea activă a inculpatului la descoperirea infracțiunii ca o circumstanță excepțională.

La fel, a concluzionat că pentru realizarea scopului pedepsei și corectarea inculpatului nu este absolut necesar izolarea lui de societate, stabilindu-i ca pedeapsă închisoarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, dar fără aplicarea pedepsei obligatorie sub formă de amendă conform prevederilor art. 79 Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza „art. 324 alin. (2) lit. c)” Cod penal la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20.000 lei și cu privarea de dreptul de a exercita activității în organele de drept pe un termen de 2 ani.

Apelantul a invocat că instanța nici nu a pomenit în textul sentinței de careva circumstanțe excepționale, situație obligatorie în cazul aplicării art. 79 Cod penal și i-a numit inculpatului o pedeapsă mai ușoară decât cea solicitată de acuzator nefondat și neîntemeiat.

Astfel, nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor în art. 324 alin. (1) Cod penal și nu s-a luat în considerare că inculpatul a atentat asupra relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității organelor autorităților publice centrale și locale, încrederea populației în instituțiile statului și în bună funcționare a lor. Societatea critic privește faptul, că o persoană făcând abuz de încrederea acordată de către alte persoane, utilizând în activitatea sa criminală funcția deținută, precum și autoritatea unui funcționar public este pedepsită blând fără ai fi aplicată pedeapsa concretă pe care acesta o merită în baza celor săvârșite.

Asemenea pedeapsă nu v-a restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, prevenirea din partea acestuia, precum și altor personae, de noi infracțiuni.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Sturza Veaceslav a fost condamnat în baza art. 324 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu amendă în mărime în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activității în organele de drept pe un termen de 2 ani.

Instanța de apel a reținut că cerințele privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal urmează a fi respinse, ori

prin rechizitoriu faptele lui au fost încadrate conform art. 324 alin. (1) Cod penal, iar la judecarea cauzei în prima instanță nu a fost modificată învinuirea în sensul agravării ei.

Totodată, instanța de fond nu a motivat pe care teme a hotărât să aplice în privința inculpatului prevederile art.79 Cod penal.

Astfel, recunoașterea vinei de către inculpat și săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare constituie circumstanțe atenuante, însă, în cauza dată nu justifică aplicarea art. 79 Cod penal, deoarece acestea nu sunt circumstanțe excepționale.

Pe lângă aceasta, pedeapsa numită ultimului este prea blândă și neechitabilă faptelor comise, personalității lui, gradului pericolului social al faptelor comise, contracarării faptelor de corupție și infracțiunilor comise de către persoane cu funcții publice.

Astfel, reeducare și corijare inculpatului poate fi realizată doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu executare în locurile de detenție, prin izolarea lui de societate, cu amendă în folosul statului și cu privarea de dreptul de a exercita activități și ocupa funcții în organele MAI.

5. Avocatul Mariana Kușnir a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate suficiente probe de aplicare față de inculpat a prevederilor art. 79 Cod penal.

Instanța de apel, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de circumstanțele atenuante și anume că inculpatul se află pentru prima dată pe banca acuzaților, este o persoană care se caracterizează pozitiv la locul de muncă și domiciliu, are doi copii care se află la studii, Alina Sturza a.n. 20.12.1995 care este studentă la anul I, la Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj Napoca, și Alexandra Sturza a.n. 12.04.1995, elevă în clasa 12-a Liceul Teoretic „Ștefan cel Mare”, confirmat prin Adeverințele eliberate de instituțiile de învățământ, fiind unicul întreținător al familiei, angajat în câmpul muncii în funcția de jurist a SRL „Cimișlia Gaz” fapt confirmat prin carnetul de muncă cu inscripțiile respective.

Potrivit referinței eliberată de Primăria s. Mihailovca, inculpatul este caracterizat pozitiv, având referințe foarte bune.

Instanța de apel nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de persoana celui vinovat care se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, de circumstanțele atenuante de lipsa circumstanțelor agravante, de influența pedepsei aplicate și greșit a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc prin executarea închisorii în penitenciar tip semiînchis, cu aplicarea amenzii cât și a pedepsei complementare.

În drept, recursul este bazat pe: „art. 444 Cod de procedură penală”.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 420 alin. (1) Cod de procedură penală, deciziile pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel pot fi atacate cu recurs.

Însă, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs

examinează cauza numai în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În aspectul vizat se reține că recursul nominalizat este bazat pe: „*art. 444 Cod de procedură penală*”, adică pe o normă improprie recursului ordinar împotriva hotărârilor instanțelor de apel, prevăzut la art. 420-436 Cod de procedură penală (*pct. 5 din decizie*).

Mai mult, în pofida prevederilor enunțate, recurentul nu a indicat niciun temei de drept din categoria celor prescrise în art. 427 Cod de procedură penală, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Rezultă, că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiurile când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și 364/1 Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decît cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că a aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul de pe rol este neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul nominalizat este neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Mariana Kušnir împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014, în privința inculpatului Sturza Veaceslav Andrei, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 21 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun